

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 110/2016-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1, 3 a 4, čl. 6 ods. 1, 2 a 3, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Pn 236/14/1101, Krajskej prokuratúry v Bratislave pod sp. zn. 3 Kn 1/14/1100, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. IV/3 Gn 1044/14/1000 a Ústavu na výkon väzby a trestu odňatia slobody v Bratislave pod sp. zn. 1750340-1/21-2014-DT a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) sa sťažnosťou, ktorá bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) doručená 28. decembra 2015, domáha preskúmania postupu uvedených orgánov verejnej moci, ktoré voči nemu porušujú v záhľaví označené základné práva a slobody.

2. V obsahu sťažnosti sťažovateľ vyjadruje svoje názory a požiadavky na to, ako by mali uvedené orgány činné v trestnom konaní postupovať v jeho trestnej veci pri využívaní svojich kompetencií, tak aby neporušovali jeho ústavné práva. Doterajší postup týchto orgánov považuje za rozporný s ich postavením v sústave štátnych orgánov.

3. Ústavný súd preskúmal napadnuté postupy označených orgánov verejnej moci z hľadiska tvrdeného porušenia práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neprípustná a neopodstatnená.

4. Ústavnoprávna argumentácia sťažovateľa, hoci opretá o konkrétne články ústavy a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), sa zúžila iba do polemiky so skutkovými zisteniami a právnymi závermi príslušných orgánov činných v trestnom konaní vzťahujúcimi sa na situáciu a okolnosti, za ktorých sťažovateľ v predmetnej trestnej veci vystupoval.

5. V tomto smere treba sťažovateľovi odkázať a pripomenúť, že jeho odlišný názor na hodnotenie posudzovanej trestnej veci nezakladá sám osebe opodstatnenosť ním predloženého tvrdenia o dôvodnosti ústavnoprávnej argumentácie upínajúcej sa na právo na súdnu či inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy či čl. 6 ods. 1 dohovoru.

6. Rovnako ústavný súd nie je prieskumným súdom, či nadriadeným súdom orgánom činným v trestnom konaní a nie je ani ich alternatívou, ako sa toho domáha sťažovateľ.

7. Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov sťažnosť odmietol, a to bez ústneho pojednávania a bez prítomnosti účastníkov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2016